

ת"פ 7231/10/21 - נחמן טריאן 2. משה עובדיה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 7231-10-21 מדינת ישראל נ' טריאן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 648406/2021

בפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המבקשים 1. נחמן טריאן 2. משה עובדיה
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותרים המבקשים, העצורים עד תום ההליכים בעניינם, לשחרורם באופן זמני לצורך השתתפות כל אחד מהם בנפרד באירוע של אחד מאחיו:

מבקש 1 עותר לאפשר לו לקחת חלק בבר המצווה של אחיו, בעוד מבקש 2 עותר לאפשר לו לקחת חלק בחתונת אחיו.

יאמר בראשית הדברים כי הצדדים הסכימו כי תינתן בכתב ואולם נוכח התנגדות המאשימה אשר תכונה במסגרת החלטה זו המשיבה, לשחרור מבקש 2 הנעוצה בין היתר בהיעדר התרשמות מהמפקחים, נקבע דיון בבקשה לשם התרשמות מן המפקחים. בנסיבות אלו ולאחר קיום הדיון ניתנת כעת החלטה לגבי שני הנאשמים אשר יכוננו להלן המבקשים הגם שהמבקש 1 וב"כ אינם נוכחים בדיון, והכל על יסוד ההסכמה כי תינתן החלטה למעשה, בהיעדר הצדדים.

הבקשה באה בפניי לאחר שהנאשמים הודו והורשעו בכתב אישום מתוקן, במהלך שמיעת הראיות. בתוך כך הורשעו הנאשמים בביצוע עבירות של סחיטה בכוח בצוותא, בניגוד לסעיף 427 רישא בצירוף סעיף 29(א) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), סחיטה באיומים בצוותא, בניגוד לסעיף 428 רישא בצירוף סעיף 29(א) בחוק העונשין ותקיפה הגורמת חבלה ממש בצוותא, בניגוד לסעיף 380 בצירוף סעיף 29(א) בחוק העונשין.

מבקש 2 הורשע גם בשיבוש מהלכי משפט, בניגוד לסעיף 244 בחוק העונשין.

מעובדות כתב האישום עולה כי על רקע סכסוך בין המתלונן לאחר, דרש מבקש 1 מהמתלונן מספר פעמים כי ישלם סכום כסף תמורת פתרון הסכסוך. בהמשך, ביום 12.8.21 פגשו המבקשים במתלונן ובשני חבריו ודרשו מהמתלונן כי

ישלם סכום כסף גבוה מזה שהתבקש מלכתחילה. מבקש 1 איים על המתלונן בדקירה ומבקש 2 שלף חפץ חד ואיים באמצעותו על המתלונן וחבריו. בהמשך, היכו המבקשים את המתלונן, דחפו אותו ומבקש 2 הצמיד את החפץ החד לגרונו של המתלונן, כשהוא גורם לו לחתך מדמם, ואיים עליו כי אם לא ישלם סכום כסף גבוה עוד יותר, ידקרו אותו. כן איים על המתלונן כי לא יספר לחבריו על שאירע.

יובהר כי מבקש 1 נעצר בתנאי איזוק אלקטרוני ביום 25.10.21, אך ביום 12.5.22 התייצב בבית המשפט ונעצר לבקשתו עד לתום ההליכים.

המבקש 2 הסכים למעצרו עד לתום ההליכים, בסמוך לראשית ההליך בעניינו.

הבקשות ותגובת המשיבה

מבקש 1 הגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר, נוכח בר המצווה של אחיו, העתידה להיערך ביום 29.6.22 החל מהשעה 19:30, באולם אירועים בעיר ראש העין, בתנאים שייקבעו.

המבקש ציין כי כאמור היה עצור באיזוק תקופה ממושכת, ללא הפרות של ממש, וכי נעצר מעצר של ממש לבקשתו לפני כחודש ימים.

נטען כי בהיותו עצור באיזוק אלקטרוני, הוגשו ואושרו מספר בקשות ליציאה נקודתית מהמעצר, ובהן הלוויה, סעודת שבעה, חתונות של מי שאינם בני משפחה מקרבה ראשונה, ועוד, כאשר בכולן הקפיד על התנאים שנקבעו על ידי בית המשפט והוכיח את האמון שניתן בו.

משכך, התבקש לאשר יציאתו מבית המעצר כאמור.

מבקש 2 מבקש לעיין בתנאי המעצר, נוכח חתונת אחיו, העתידה להתקיים ביום 7.7.22 החל מהשעה 19:00 באולם אירועים בעיר אלעד, כפי שעולה מההזמנה אשר צורפה לבקשתו.

בהפנותו לפסיקה התומכת בבקשתו, עתר להורות על שחרורו לחתונה בתנאים שייקבעו.

כן טען כי אף הוא יכול היה להיעצר מלכתחילה באיזוק, אך ויתר על אפשרות זו בהעדר מקום איזוק מרוחק. עוד טען, כי משהעיד המתלונן והוא אף הודה במיוחס לו, לא נשקפת כעת סכנה מפניו למתלונן.

תגובת המשיבה

בהתייחס לשני המבקשים, הביעה המשיבה התנגדות וטענה כי מעשיהם, הכוללים אלימות בצוותא תוך שימוש בנשק קר, מלמדים על מסוכנות ברורה, המחייבת הגנה על הציבור.

כן ציינה כי כנגד המבקשים עומדת עילת מעצר סטטוטורית על פי סעיף 21(א)(1)(ב) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, שכן חומרת המעשים מקימה יסוד סביר לחשש שהמבקשים יסכנו את ביטחון הציבור.

בהקשר זה הפנתה לחומר הראיות בתיק ולעדויות שבאו בפני בית המשפט קודם להודאת המבקשים.

המשיבה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון, בציינה כי עצורים אינם זכאים לשחרור זמני ולקבלת חופשה מיוחדת אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן, שעה שעניינם של המבקשים אינו חריג ויוצא דופן.

כן הפנתה לתגובת שב"ס שצורפה לעמדת המשיבה, תגובה שהפנתה לפקודת נציבות 04.40.00 שעניינה "חופשות אסירים" (להלן: "פקודת החופשות"), הקובעת בסעיף 7 כי אין לאפשר יציאת עצורים לחופשות, שכן החופשה אינה עולה בקנה אחד עם תכלית המעצר. נטען כי מעצרו של אדם עד תום ההליכים מלמד על מסוכנות שלא ניתן לאיינה בדרך אחרת, ומכאן שאין מקום לאפשר שחרורו. כן הפנתה המשיבה לפקודת נציבות 04.40.01 שעניינה "הוצאת אסיר באבטחה מבית הסוהר", וטענה כי לא ניתן להורות על הוצאת אסיר באבטחה כאשר מדובר באירוע המתקיים במקום ציבורי בו אין הצוות המלווה יכול לפקח ולנטר את תנועת הנכנסים והיוצאים. בהקשר זה נטען כי המבקשים כלל לא הגישו בקשה לבית המעצר, ליציאה לאירוע, ולא התקבלה בעניינם החלטה מנהלית.

נטען כי על הבקשה להיבחן על ידי בית המשפט באמצעות כלים מנהליים.

בהתייחס למבקש 1, הפנתה המשיבה להרשעתו בינואר שנה זו, בגין החזקת סכין ולכך שפעמיים הפר את התנאים באיזוק. בעניין זה צוין על ידי המשיבה כי לא ניתן ליתן בו אמון, משהפר את תנאי האיזוק.

כן ציינה המשיבה, כי לעמדת שב"ס אשר צורפה לתגובתה, למבקש יריבים רבים מחוץ לכתלי בית הסוהר וגם משכך מתנגדת המשיבה לשחרור המבקש.

בהתייחס למבקש 2, הפנתה המשיבה להחלטת בית המשפט בשאלת מעצרו, ולעברו הכולל רישום ללא הרשעה ב-15 תיקים בגין עבירות רכוש, אלימות ואיומים, ובכלל זה הליך טיפולי בבית המשפט לנוער שלא צלח.

עוד נטען כי לחובת המבקש דין משמעתי מחודש פברואר '22, אשר הביא לענישתו, וכן קשור המבקש לדיווח סגל מחודש אפריל '22 בדבר כוונה שלו ושל אחרים להיפלט מהאגף. משכך, וכן נוכח הפגיעה בעקרון השוויון, מתנגד שב"ס להוצאתו לאירוע.

דין והכרעה

השאלה המונחת לפתחי היא האם יש לאפשר למבקשים, עצורים עד תום ההליכים, אשר הודו והורשעו בעובדות כתב אישום מתוקן במהלך שמיעת הראיות, והם ממתינים לטיעונים לעונש ולגזירת דינם, לצאת מן המעצר לצורך השתתפות, כל אחד מהם בנפרד, באירוע משפחתי שעתיד להתקיים באולם שמחות.

דומה כי אין חולק שיציאת עצורים ממעצר עד תם ההליכים היא אירוע חריג, וכי אין מקום ליתן אפשרות לעצורים לצאת לאירועים שונים כדבר שבשיגרה, שכן אכן כטענת המשיבה, יש בכך על פניו כדי לסכל את מטרת המעצר, הנובעת במקרה זה בראש ובראשונה ממסוכנות המבקשים.

אשר למסלול בו נקטו המבקשים, יובהר כי אין הם מבקשים לצאת באבטחה של אנשי שב"ס, אלא בפיקוח מי מבני משפחותיהם, ולפיכך, בהתאם להלכה הפסוקה, רשאים היו המבקשים לנקוט בפנייה לבית המשפט, חלף פנייה ישירה לשב"ס.

בחנית פסיקת בית המשפט העליון מלמדת כי חרף הכלל האמור בדבר אי שחרור עצורים לחופשות, התיר בית המשפט העליון במקרים הדומים למקרים שבפניי, יציאה לשחרור כאמור, כאשר מדובר היה באירוע של בן משפחה מקרובה ראשונה.

כך, בבש"פ 5857/17, **מדינת ישראל נ' קורובקוב**, ניתן ביום 15.8.17 (פורסם בנבו), אליו היפנו שני הצדדים, דן בית המשפט העליון בשיקולים שיש לשקול על מנת להכריע בבקשה לשחרר עצור לצורך השתתפות באירוע משפחתי. באותו ענין מדובר היה בעצור שהורשע, כבמקרה שלפניי, אשר ביקש להשתתף בברית המילה של בנו. בית המשפט קבע כי ככלל אין מקום לאפשר לעצור עד תם ההליכים לצאת לחופשה, ואולם לאחר בחינת נסיבות אותו מקרה, התיר את היציאה שהתבקשה בתנאים שנקבעו, ואף קבע כי המסלול הראוי לבחינת בקשה לחופשה לשם השתתפות באירוע משפחתי הוא המסלול הפלילי.

אם נבחן את בקשת מבקש 2, המבקש לצאת לחתונת אחיו, נמצא כי במקרים דומים אושרה הבקשה (ר' בש"פ 5238/18, **אלדין נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 10.7.18 (פורסם בנבו), בש"פ 1338/20, **פרץ נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 25.2.20 (פורסם בנבו), בש"פ 1432/22, **פלוני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 1.3.22 (פורסם בנבו)).

בחנתי את טענות המשיבה ושב"ס באשר לדין המשמעתי לו נידון המבקש בחודשים האחרונים, ואולם בשים לב לכך שעסקינן בענישה בעטיו של סירוב לעמוד לעמידת בוקר, סבורתני כי אין בנתון זה כדי ללמד על מסוכנות או להשפיע על ההחלטה בבקשה שבפניי. אף הטענה בדבר כוונה להיפלט מהאגף בו הוא שוהה, לא הבשילה לכדי מעשה. גם בכך אין כדי לשנות ממסקנתי האמורה.

ערה אני לכך שהחתונה מתקיימת בעיר אלעד, מקום ביצוע העבירות, ואולם נוכח מכלול הנסיבות והפסיקה אליה הפנתי, סבורתני כי ניתן לאפשר את יציאת המבקש לחתונת אחיו, בתנאים אשר יאינו את מסוכנותו, ואשר יפורטו להלן.

בעניין זה יובהר כי בחנתי במסגרת הדיון כעת, את המפקחים המוצעים והתרשמתי כי מדובר במפקחים בהם ניתן ליתן אמון, בכלל זה, הבהירה ביושר אמו של המבקש כי לא תהיה צמודה אליו באירוע החתונה עצמו, ואולם נטען בהקשר זה כי היא מתבקשת לערוב לשחרורו וכי יתבקש לאפשר לה לקחת אותו מבית המאסר או להחזירו לשם.

אשר לבקשת מבקש 1, אודה כי בקשה זו מורכבת יותר, שכן על פניו, אירוע בר מצוה של אח, אינו מהווה משום אירוע כה חריג ומשמעותי המצדיק חופשה ממצור עד תם ההליכים. חרף זאת, לאחר בחינת עניינו של מבקש זה באופן פרטני, באתי לכלל מסקנה כי ניתן להתיר גם את חופשתו המבוקשת, מהנימוקים הבאים, שעיקרם בעובדה כי המבקש היה עצור באיזוק תקופה ארוכה, במסגרתה יצא למספר אירועים, שבחלקם אינם של קרובים מקירבה ראשונה. מעצרו עד תם ההליכים נעשה אך לאחרונה, ולבקשתו, משלא יכול היה עוד לשהות במקום המעצר באיזוק. סבורתי כי אין לזקוף נתון זה לחובתו, נוכח מכלול הנסיבות.

איני מתעלמת מטענות המשיבה באשר להפרות בתנאי האיזוק אולם מבלי להקל ראש, המשיבה לא טענה כי נקטה נגד המבקש בהליך כל שהוא עקב הפרות אלו, ובכלל זה לא התקיימו שימועים בעניינו, לא התבקש להורות על מעצרו ממש ולא התבקש חילוט הערבויות.

בשים לב לאמור לעיל, לכך שבני משפחתו כבר נמצאו ראויים לשמש כמפקחים עליו, וכן לכך שמקום האירוע אינו באלעד, ולהחלטתי בעניינו של מבקש 2, באתי לכלל מסקנה כי ניתן להתיר גם את יציאתו לחופשה, בתנאים אשר יבטיחו את איון המסוכנות.

משכך, מתקבלת הבקשה בעניין מבקש 1. המבקש יוכל לצאת מהמעצר לבר המצווה של אחיו בתנאים הבאים:

1. המבקש יצא את בית המעצר ביום 29.6.22 החל מהשעה 18:00 וישוב אליו עד השעה 23:00.
2. יציאתו מבית המעצר תהא בליווי אחד הערבים אשר אושרו על ידי בית המשפט בהחלטתו בהליך המעצר ביום 25.10.21. אותם ערבים ישמשו כמפקחים עליו, והמבקש ימצא בצמידות אל אחד מהם משך כל שהותו מחוץ למעצר. אחד המפקחים אף ישיב את המבקש עד השעה האמורה.
3. המבקש יצא למקום האירוע וישהה בו בלבד, כשהוא עושה את דרכו מבית המעצר ובחזרה אליו ישירות, מבלי לעצור בביתו או בכל מקום אחר.

נוכח טענות המשיבה באשר להפרת התנאים בעבר, מובהר כי כל הפרה של התנאים האמורים תביא לחילוט הפקדון והערבויות.

להבטחת התנאים יופקדו ערובות זהות לאלו שהופקדו בהחלטת המעצר באיזוק בעניינו של המבקש:

1. המבקש יחתום על ערבות עצמית בסך 20,000 ₪.
2. יופקדו 6000 ₪ במזומן. ככל שהפקדה כאמור עודה מצויה בתיק המעצר, תשמש כפיקדון גם לצורך החלטה זו ואין צורך בהפקדה נוספת.

3. שניים מהערבים שאושרו בהחלטת בית המשפט מיום 25.10.21 יחתמו שוב על ערבות צד ג' בסך 20,000 ש"ח, כערובה לעמידה בתנאים האמורים. בחתימתם יהא כדי לאשר כי הבינו את תנאי הפיקוח, ומובהר כאמור כי ככל שיופר תנאי מהתנאים שלעיל, תחולטנה הערבויות.

מבקש 2 יוכל לצאת מהמעצר לחתונת אחיו בתנאים הבאים:

1. המבקש יצא את בית המעצר ביום 7.7.22 בשעה 18:00 וישוב אליו עד השעה 23:30.
2. יציאתו מבית המעצר תהא בליווי אחד מהוריו אשר פרטיהם מפורטים בפרוטוקול לעיל ואשר ישמשו כמפקחים עליו, והמבקש יימצא בצמידות אל אחד מהם משך כל שהותו מחוץ למעצר. אחד המפקחים ישיב את המבקש עד השעה האמורה.
3. המבקש יצא למקום האירוע וישהה בו בלבד, כשהוא עושה את דרכו מבית המעצר ובחזרה אליו ישירות, מבלי לעצור בביתו או בכל מקום אחר.

להבטחת התנאים יופקדו ערובות זהות לאלו שנקבעו בעניין מבקש 1:

1. המבקש יחתום על ערבות עצמית בסך 20,000 ₪.
2. יופקדו 6,000 ₪ במזומן.
3. המפקחים שאושרו לעיל יחתמו כל אחד על ערבות צד ג' בסך 20,000 ש"ח, כערובה לעמידה בתנאים האמורים. בחתימתם יהא כדי לאשר כי הבינו את תנאי הפיקוח, ומובהר כי ככל שיופר תנאי מהתנאים שלעיל, תחולטנה הערבויות.

זכות ערר כדין.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשפ"ב, 23 יוני 2022, במעמד הצדדים.